

י' ציון (הבא) עם 160 (5)

דְּבִקוּתָא עוֹד בְּדָבָר תְּרָאָה, כִּי הַשְּׁלֵמוֹת הָאֵמֶת הֵיא
רַק הַדְּבִקוּת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא מֵה שְׁהִיָּה דְדוֹד
הַמְּלִךְ אֹמֵר (תהלים עג, כח): "וְאֲנִי קִרְבַּת אֱלֹהִים לִי טוֹב",

מלך יוסף (בא)

תולדות יעקב יוסף פר' יתרו: והאמונה זו שיאהב
אותו ולדבקה בו, וכמ"ש בראשית חכמה שער
אהבה פ"ב יע"ש מענין האמונה ובטחון ואהבה,
הכל מקורו זה בזה, יע"ש.

מושה רבינו מלמדנו לסמוך בתוקף ועז בבתחון חזק מאד על רחמי השי"ת כי
ענין הדביקות האמיתי והחזק ברחמי השי"ת, הוא חזק הלב בבתחון חזק מאד
ברחמי ה', והוא אור דעתיקא עילאה קדישא.

כי כמה שהאדם מאמין בחזק גדול ברחמי ה', ומחזק את לבו בהשי"ת, יוכל
להתקשר במלך מלכי המלכים, עילת כל העילות, אדון הכל, בורא כל העולמים,
שהוא היה הוה ויהיה, והוא מהווה כל המעשים, והוא ית' מלא רחמים, וצריך לקשר
עצמו במסירות נפש למציאות רחמי ה', והוא הדביקות בעצמות אלקות.

בְּדָבָר שֶׁהָאֱמוּנָה הִיא דְּבִקוּת הַנְּשִׂמָה
בְּקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁשִּׁמְעֵתִי
מִשׁוֹרֵי הַבְּעַל שֵׁם טוֹב] עַל פְּסוּק (שמות
יד, לא) 'וְאֲמִינוּ בָּהּ וּבִמְשָׁהּ יְגוֹי':
(תולדות יעקב יוסף פ"ב יע"ש ד"ה העולה מה)

תכלית כל האדם הנברא להשיג השלמות
האמיתי והוא השגת דבקות הבורא ברוך הוא.
וכמו ששמענו בשם הבעש"ט ז"ל
וְעֵינֵי הַדְּבִקוּת פְּרוּשׁ הוּא שְׁלֵא יְהֵא שׁוּם
מְפַסְקִי, אִז אֶפְשָׁרֵת יִכְלַת הַדְּבִקוּת,
כְּמִשְׁל מְבַעַל שֵׁם טוֹב, שֶׁבְּלִתִּי אֶפְשָׁרִית
הַחֲבוּר מִתְיַכּוֹת כִּפְסָר אַחַת אֶל אַחַת עַל
יְדֵי הַדְּבִקָה, כִּי אִם לְשׂוֹרְרִין מִן עֲצָמֵת
הַכִּפְסָר בְּמִקוֹם הַדְּבִיקָה אִז מִתְאַחֵז יָפֵה,
יֹאמֵר לְדָבָק טוֹב י"ו וְנַעֲשֶׂה לְאַחֵד, מֵה
שְׂאִין בִּן כְּשִׁישׁ אֵינָה חֲלָדָה או שׁוּם
מְפַסְקִי. בְּלִתִּי אֶפְשָׁרֵת לְהִתְחַבְּרֵי:
(פ"ב הל"ב פ"ב יע"ש ד"ה כי משל)

ואמונה הוא ג"כ ענין
של דביקות וכן נבואה הוא ענין של דביקות
ונלכאוי הנבואה הוא רק אופן פרטי של
דביקות, ובוראי שייך דביקות בה' בלי נבואה
כי נבואה שייך למי שהוא נביא בשורש. כי
הדביקות הוא מחושי הנשמה ומופיע בכמה
אופנים, ואמונה הוא אחד מהאופנים השייך
לכאוי"א מישראל אף למי שאינו בעל מדריגה,
כי הכללי"י המה מאמינים בני מאמינים ויכול
כאוי"א לעורר בעצמו האמונה הנטוע בו.

הוא שאינו פורש א"ע מהקב"ה, וביותר מזה
שאינ שום דבר בעולם שיפריש אותו מהקב"ה,
שזוכה להכרה כזו שכל העולם הוא אלוקית
וכל המעשים אכילה ושתי' הכל הוא אלוקית
וממילא אין שום דבר בעולם שיפסיק אותו
מהדביקות, כי הרי האמת זהו תכלית בריה"ע
שיהא כל הבריאה כלים לגילוי אור האלוקית
ולא שיהיו הסתרים על אור אלוקית, וע"כ
הצדיק מכיר את בוראו ע"י הבריאה ואין שום
דבר המפרידו מדביקות הבורא, ולא די שמצד
תוקף תאוותו לה' לא יפריד עצמו מבוראו עוד
זאת הוא שאין שייך אצלו דבר שיפריד אותו.

אֵיךְ אֵתָּה בְּשֵׁם הַבְּעַל שֵׁם טוֹב זְכוּתוֹ יִגַּן
עֲלֵינוּ פְּרוּשׁ הַפְּסוּק בְּפִרְשַׁת
וְאֶתְחַנֵּן (דברים ה, ה) 'אֲנִי עֹמֵד בֵּין ה'
וּבֵינֵיכֶם', פְּרוּשׁ 'אֲנִי' מֵה שְׂאֵתָה מְשַׁעַר
בְּדַעְתְּךָ וְאוֹמֵר אֲנִי הוּא בְּכַחֲנִית גְּאוּת,
'עֹמֵד בֵּין ה' וּבֵינֵיכֶם' כְּלוֹמֵר הוּא מְחַצֵּה
הַמְּבַדְּלֵת בֵּין ה' וּבֵינֵיכֶם, כְּדָבָרֵי (תהלים
קא, ה) 'גְּבַהַ עֵינַיִם וַיִּרְחַב לִבִּי אֲתוֹ לֹא
אוֹכְלִי כִּי כֹכּוֹל אוֹמֵר (סוטה ה.) יֵאָדָּר אֲנִי
וְהוּא יְכוֹלִים לְדוֹר בְּמִדּוֹר אֶחָד':
(נפש יוסף) (פסליס) פ"ב יע"ש ד"ה יעקב משמש)

בְּשֵׁם הַבְּעַל שֵׁם טוֹב ז"ל, הַאֲדָם יְכוֹל
לְהַשִּׁיג מֵה שֶׁהִשִּׁיגוּ כָּל הַתַּנְאִים
וְהָאֱמוּנָאִים, רַק הַגְּאוּת מַעֲכָב וְאֵינוֹ מְנַיֵן
לְהַשִּׁיג: (פ"ב הל"ב פ"ב יע"ש ד"ה משם הבעש"ט)

2' Nottl Zilsa (öer)
ג"ר חיים (חנניה)

וְיִמְתַּק הַדְּבָר עַל פִּי מֵה שֶׁשִּׁמְעֵתִי מֵהֵרֵב
הַקְּדוֹשׁ אֲדָמוֹר סוֹרְנו הֵרֵב
יִשְׂרָאֵל זְהִי"ה שְׂאֵמֵר שֶׁהִנֵּה בְּאֵמֶת יֵשׁ
הַנְּשִׂמָה בְּדְבִקוּת בְּבוֹרָא בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ
שְׁמוֹ, וַיֵּשׁ שְׂמֵרָגִישׁ בְּלָבוֹ, וַיֵּשׁ בְּעֵינֵי
הַשָּׂכֵל, וַיֵּשׁ בְּאֵמֶנָה, וַיֵּשׁ קְדוּשֵׁי עֲלִיוֹנִים
שֶׁכָּל אֲבִרְהֵם כְּמַעַט דְּבִקוּסִים בְּדֵי וְלֹא
יַעֲשׂוּ זוֹלַת מְצוּתֵי, וּכְמִשְׁמֵר דְּדוֹד הַמְּלִךְ
עֲלֵיו הַשְּׁלוֹם (תהלים קלא, ב) נֶפְשִׁי כְּגִמְל
עֲלֵי אִמּוֹ שְׂאִין אֲבִרְוֹ עוֹשִׁין רַק רְצוּנוֹ יֵשׁ.
וְכִמוֹ שְׂמוּבָא עֲלֵיו בְּמִדְרָשׁ (ויק"ר לה, א) יֵשׁ
שְׁהִיֹו רְגֵלֵיו מוֹלִיכִין אוֹתוֹ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ
בְּלֹא בְּנָה. כִּי וַיִּפֶּה חֲמֵרוֹ שְׁהִיֹו כָּל אֲבִרְוֹ
דְּבִקוּסִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ יֵשׁ.

וְאֵךְ הֵן אֵמֶת שֵׁישׁ מְדַרְגוֹת מִתְחַלְּפוֹת
בְּדְבִקוּת בְּדֵי, אֵךְ זֹאת כָּל יִשְׂרָאֵל
דְּבִקוּסִים שֶׁהוּא חֲנִינוּ וְנֶאֱחָנוּ מוֹסְרִים
נֶפְשֵׁנו אֵלָיו, כִּי הוּא חַיִּית כָּל הַמְּצִיאוֹת
וְנֶאֱחָנו עִמּוֹ וּמִתְחַד שְׁמוֹ עֲלֵינוּ וְלֹא עַל
זוֹלַתְנוּ, וְזֶה בְּנִתְּ הַכְּתוּב וְאֵתָם הַדְּבִקוּסִים,
הֵינּוּ שְׂדִבְקוּסִים עַל כָּל פְּנִים בְּזֹאת
הַמְּדַרְגָה 'בְּדֵי' אֱלֹקִים חַיִּים שֶׁהוּא חַיִּי
כְּלָנוּ וְחַיִּית כָּל הַמְּצִיאוֹת, זֶה 'עֲלֵכֶם
הַיּוֹם' זֶה הַדְּבִקוּת יֵשׁ לְכָל יִשְׂרָאֵל. עַד
כִּאֵן דְּבָרֵי פִּה קְדוֹשׁ.]

בְּבָרָא אֲמָרוּ זֶה בְּשֵׁם הַבְּעַל שֵׁם טוֹב ז"ל
שֶׁהֵגֵם שְׂוֹקֶשׁר הַנְּשִׂמָת לְמַעֲלָה
בְּשִׁשְׁשִׁים, צָרִיךְ לְרִאוֹת לְכָל יִתְבַּשְׁלוּ
מִמְּצִיאוֹתָם וְשִׁיכְלוּ לְחֹזֵר לְהַנְּשִׂמָת,
רַק שִׁישְׂאָרוֹ דְּבִקוּסִים בְּאֶפֶן שֶׁגֵם אֵף
אִם יִתְעַסְקוּ בְּגִשְׂמִיּוֹת לֹא תִפְרָד
מִחֲשַׁבְתָּם מֵהַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, וְגַם בְּעֵסְקָם
בְּגִשְׂמִיּוֹת יִהְיֶה מְגַמְתָּם לְעִבּוּדַת הַבוֹרָא
בְּרוּךְ הוּא, וְזֹאת הִיא עִבּוּדָה בְּכַחֲנִית
קְטָנוֹת בְּיָדוּעִי: (מאור ושמש פ"ב סיניס)

הַבְּעַל שֵׁם טוֹב אומר, שְׁכַל יְהוּדֵי אֶפְלוּ הַפְּשׁוּט שְׁפַפְּשׁוּטִים יְכוּל וְצָרִיף לְהִיּוֹת עוֹבֵד ה':
(ספר המאמרים חמ"ג עמוד 202)

**** הַבְּעַל שֵׁם טוֹב** אומר, כִּי הָאֱמוּנָה הָאֱמִתִּית וְהַתְּמִימָה כְּשִׂיְהוּדֵי פְּשׁוּט וְיִהוּדֵיהָ פְּשׁוּטָה אומרים תהלים וְהִיא הַדְּרָגָה הַגְּבוּהָה בְּיִתְרוֹ שֶׁל דְּבָקוּת, כִּי הַנְּשֵׁמָה שׁוּהָ אֶצֶל כָּלֵם, רַק שְׂאֵצֶל הַיְּדוּעַ סֵפֶר וְתַלְמִיד חֶכֶם הַדְּבָקוּת פּוֹתַחַת אֶת שְׁעָרֵי הַיְּדִיעָה בְּתוֹרָה, מֵה שְׂאִינוֹ שִׁיף אֶצֶל הַיְּהוּדִים הַפְּשׁוּטִים שְׂאִינָם יוֹדְעִים לְלַמֵּד, אֲמָנָם זֶה שֶׁהִזְכּוּת שֶׁל הַדְּבָקוּת בְּתַבּוֹת הַתְּפִלָּה מְעוֹנְרַת רַחֲמֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּפּוֹעֵל יְשׁוּעָה לָּזֶה שְׂאוֹמֵר אֶת הַתְּבֻּחוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת בְּדְבָקוּת, זֶה אֶצֶל הַיְּהוּדֵי הַפְּשׁוּט וְהַיְּהוּדֵיהָ הַפְּשׁוּטָה שׁוּהָ מִמֶּשׁ כְּמוֹ אֶצֶל הַתְּלָמִיד חֶכֶם הַגְּדוֹל בְּיִתְרוֹ:
(אגרות קודש חמ"ג ס"ג אגרת ט"ג)

**רְאֵה [הַמְּגִיד מִזְלָאֲשׁוּב] שְׁנֵי אֲנָשִׁים שְׁהִיּוּ אֶצֶל מְרֻן הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ וְזוֹכְרִים זְכוּתוֹ יְגַן עֲלֵינוּ, שְׁלֹאֲחֵד מֵהֶם אָמַר הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ שְׁזָכָה לְמַדְרָגָה עַל יְדֵי אֱמִירַת תְּהִלָּים, וְלֹאֲחֵד אָמַר שְׁזָכָה לְמַדְרָגָה עַל יְדֵי לְמוֹד גְּמָרָא פְּרוּשׁ וְרַשִׁי ז"ל וְחוֹסְפוֹת:
(רש"י חט השלם (נעשכ"ז) חוט קל"ה)**

הַעֲבוּדָה פְּשׁוּטָה בְּפִשְׁטוּת הַעֲבוּדָה בְּקִיּוּם הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת דְּאֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים הוּא כְּלִי לְעֶצֶם הַפְּשׁוּט יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלָּה:
(ספר המאמרים חמ"ג עמוד 13)

אָמַר אֲדוֹנֵי אָבִי וְקִנִּי [הַבְּעַל שֵׁם טוֹב] וְלִדְהִיָּה עַל פְּסוּק (תהלים לב, ב) כִּי אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחַשֵׁב ה' לּוֹ עֲוֹן, פְּרוּשׁ, אָדָם הוּא מַדְרָגָה גְּדוּלָה־קִּיט, וּמְקִיָּם יְשׁוּיָתִי ה' לְנִגְדֵי תְּמִיד' (שם טו, ח), וְכִשְׁלִפְעָמִים נִפְנָה מִחֻשְׁבָּתוֹ רָגַע אַחַד מִן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲזִי לְעוֹן יִחַשֵׁב לּוֹ אֲשֶׁר נִפְנָה מִחֻשְׁבָּתוֹ מִיְרֵאת ה'־קִי, כְּפְרוּשׁ רַשִׁי עַל יְשׁוּיָתִי ה' לְנִגְדֵי תְּמִיד', תְּמִיד שְׁמָתִי

מוֹרָאוֹ לְנִגְדֵי פְּנִי, וְכֹאֲשֶׁר מְבָאָר בְּרִישׁ שְׁלִחַן עֲרוּף אֲרַח חַיִּים (ס"א א ס"א) "שְׁוִיָתִי ה' לְנִגְדֵי תְּמִיד' זֶהוּ כְּלָל גְּדוֹל בְּתוֹרָה וְכוּ', וּמְכַל שֶׁפֶן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, עוֹמֵד עָלָיו וְרוֹאֵה אוֹתוֹ, וּמִיָּד יִגִּיעַ אֵלָיו הַיְּרֵאָה וְהַכְּנַעְיָה, עֵינֵי שֵׁם־קִיָּא:
(דגל ממנה אפרים פר' נלק ד"ה ויש עוד ט"ה)

עֲבוּדָאִי שְׁהִיָּה אֶצֶל הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ, שְׁפַעֲם אַחַת הַגִּיעַ לְמַעֲזִיבוֹשׁ יְהוּדֵי אַחַד שְׁעֵצָא עָלָיו קוֹל שֶׁהוּא בְּעַל עֲבָרָה, בְּאוֹ בְּמָה אֲנָשִׁים הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ וְאָמְרוּ לוֹ אֶת מֵה שְׁשֻׁמְעוּ אֶת הַקְּהֵל מְרַנְּנִים עַל אִישׁ זֶה, וְשִׁצְרִיף לְהוֹכִיחוֹ וְלִהְעַנְיָשׁוֹ עַל זֶה, אָמַר לָהֶם הַבְּעַל שֵׁם טוֹב כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹכַח רָגַע אַחַת מִהַרְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם הוּא יוֹתֵר גְּרוּעַ פִּי מֵאֵה מִהַעֲבָרָה שְׁמַרְנְנִים עַל אָדָם זֶה, וְכֹדָאִיתָא בְּסֵפֶר חוֹבוֹת הַקְּבָבוֹת־קִי דְהָאָדָם נִדוֹן לְפִי הַפְּרָתוֹ, שְׁמִי שְׁמִפְּכִיר יוֹתֵר אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חֲזִיב לְעַבְדוֹ יוֹתֵר:
(אולר פניי מורה ומסירות (פרידמן)
פר' וילן שונה ד"ה שונה ישאל)

וְעֵי שְׁפָתֵי צְדִיק פִּר' כִּי תִשָּׂא אוֹת כֵּן: שְׁמַעְתוּ כֵּן מִפִּי אֲדַמְרִיר וְקִינֵי זֶל בְּשֵׁם כְּעֵשֶׂט זֶל עַל פְּסוּק 'וּסְרַתָּם וְעַבְדַּתָּם' כְּשֶׁתְּסִירוּ אִיזוּ נִדְנָד הַסְּרָה זֶהוּ נִחַשׁב עֲלֵיכֶם כְּעֵז, וְקִינֵי זֶל סִיָּם עַל זֶה שְׂאִין זֶה עַל כָּל הָעוֹלָם רַק לִיחִידֵי טוֹלָה הַעוֹבְדִים בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ.
לְחִיטֵי אֲגוּיָא (וי"ו אג"ת)

**אָמַר אֲדוֹנֵי אָבִי וְקִנִּי [הַבְּעַל שֵׁם טוֹב] וְלִדְהִיָּה 'וּסְרַתָּם וְעַבְדַּתָּם אֲלֵקִים אַחֲרָיִם' (דברים יא, טו), כִּי תִכְרֶף כְּשֶׁפֶר עֲצָמוֹ מִן הַדְּבָקוּת וְהַתְּקַשְׁרוּת הָאֱמֶת בְּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ, אֲזִי עוֹבֵד אֲלֵקִים אַחֲרָיִם יִחַשְׁבֵּלִי:
ע' אג"ת (דגל ממנה אפרים פר' מרומה ד"ה ועשית)**

הַנֶּה עֵינֵי הַדְּבִיקוּת הוּא, כִּמְ"ש הַרְמַב־ם שֶׁהוּא הַכֶּרֶת הָאֱמֶת, וְזֶהוּ כָל תְּכִלִּית הָאָדָם בְּעוֹלָם שִׁיתְּבַרֵר אֲצֵלוֹ וַיְכִיר הָאֱמֶת, וְהַכֶּרֶת הָאֱמֶת הוּא הַכֶּרֶת הַקְּבִי"ה שְׁחוּתָמוֹ אֱמֶת וְהוּא לְבַדּוֹ אֱמֶת, וְהָאֱמֶת הַנְּכוֹנָה הוּא עֵינֵי אֲלוּקִי, וְע"כ זֶהוּ חוּתָמוֹ שֶׁל הַקְּבִי"ה שֶׁהִי כָל אֱמֶת הוּא עֵינֵי אֲלוּקִי, וְאָדָם הַזּוֹכֵה לְהָאֱמֶת הוּא מֵתָת אֲלֵקִים וְכִמְ"ש "תָּתֵן אֱמֶת", וְכִשְׁנַתְּבַרֵר אֲצֵל הָאָדָם הָאֱמֶת ה"ז פְּגִישָׁה עִם הַרְבוּשׁ עַל הַכְּרָה אֱמִיתִי. קרא ט, ו"י 'אוֹתוֹ

הַיְּצִיר הָרַע הַעֲבִירוֹ מִלְּבָבְכֶם, כְּשֵׁם שֶׁהוּא יִחִיד בְּעוֹלָם כִּף תְּהִיָּה עֲבוּדְתְּכֶם מִיְחַדָּת לְפָנָיו. זֶה הַכְּלָל גְּדוֹל שִׁיְהִיָּה לְאָדָם תְּמִיד רַק מִחֻשְׁבָּה אַחַת בְּעֻבְדָּת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (קהלת ג, יד) 'וְהִאֱלֹהִים עֲשָׂה שִׁירָאוֹ מִלְּפָנָיו' וְגו', וְהִמָּה בְּקִשׁוֹ חֻשְׁבוֹנוֹת רַבִּים' (שם ז, כט), שְׁמַכַּח רַבּוֹת מִחֻשְׁבוֹת מִתְּבַלְבֵּל: וְיִחַשֵׁב שְׁכַל דְּבַר שֵׁיִשׁ בְּעוֹלָם הַכֵּל מְלֵא מִהַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְכָל הַדְּבָרִים הַעֲשׂוּיִים מִכַּח מִחֻשְׁבוֹת בְּנֵי אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתֵיהֶם הַכֵּל מִהַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,

יִתְבּוֹדֵד תְּמִיד מִחֻשְׁבָּתוֹ עִם הַשְּׂכִינָה, שְׁלֵא יִחַשֵׁב רַק בְּאֲהַבְתּוֹ אוֹתָהּ תְּמִיד, שֶׁהוּא מִתְּדַבֵּק בּוֹ. וַיֹּאמֶר תְּמִיד בְּמִחֻשְׁבָּתוֹ מִתִּי אֲזָכָה שִׁישְׁכֵן עִמִּי אוֹר הַשְּׂכִינָה:
(נולא חמ"ג ס"י ח"ט)

כְּלָל גְּדוֹל מִהַבְּעַל שֵׁם טוֹב וְלִדְהִיָּה הַהִשְׁתַּוּוּת, פְּרוּשׁ שִׁיְהִיָּה שׁוּהָ אֶצֶלוֹ אִם יִשְׁבַּחוּהוּ בְּנֵי אָדָם אוֹ יִגְנוּהוּ הוּא דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד־קִי, וְכֵן יְהִיָּה שׁוּהָ אֶצֶלוֹ אִם יִחְזִיקוּהוּ לְחֶסְרוֹן דְּרִיעָה אוֹ לְיודֵעַ כָּל הַתּוֹרָה, וְהַדְּבַר הַגּוֹרֵם לָזֶה הוּא הַדְּבָקוּת בְּאֲלֵקִים, שְׁמַחַמַת טְרַדַת הַדְּבָקוּת אֵין לוֹ פְּנָאִי לְחַשֵׁב בְּדְבָרִים אֱלוֹ, שְׁשִׁרוֹד מְאֹד לְחַשֵׁב לְדַבֵּק בְּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ: